TITLUL I
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1
Definiții

În sensul prezentelor reguli:

(a) «parte contractantă care aplică regulile» înseamnă o parte contractantă la convenția PEM care încorporează prezentele reguli în acordurile sale comerciale bilaterale preferențiale cuo altă parte contractantă la convenția PEM și cuprinde părțile la acord;

(b) «capitole», «poziții» și «subpoziții» înseamnă capitolele, pozițiile și subpozițiile (coduri de patru sau de șase cifre) utilizate în nomenclatura care constituie Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor (denumit în continuare «Sistemul armonizat»), cu modificările efectuate în temeiul recomandării din 26 iunie 2004 a Consiliului deCooperare Vamală;

(c) «încadrat» se referă la clasificarea mărfurilor la o anumită poziție sau subpoziție din Sistemul armonizat;

(d) «transport» înseamnă produsele care sunt:

(i) fie expediate simultan de la un exportator la un destinatar,

(ii) fie transportate de la expeditor la destinatar pe baza unui document de transport unic sau, în lipsa unui astfel de document, pe baza unei facturi unice;

(e) «autorități vamale ale părții sau ale părții contractante care aplică regulile» pentru Uniunea Europeană înseamnă oricare dintre autoritățile vamale ale statelor membre din Uniunea Europeană;

(f) «valoare în vamă» înseamnă valoarea stabilită în conformitate cu Acordul privind punerea în aplicare a articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 (Acordul OMC privind valoarea în vamă);

(g) «preț franco fabrică» înseamnă prețul plătit franco fabrică pentru un produs fabricantului situat în una dintre părți, în întreprinderea căruia s-a efectuat ultima prelucrare sau

SECRETARIAT

transformare, cu condiția ca prețul să includă valoarea tuturor materialelor utilizate și toate celelalte costuri de producție aferente, din care se scad toate taxele interne care sunt sau pot fi restituite atunci când produsul obținut este exportat. În cazul în care ultima prelucrare sau transformare a fost subcontractată unui fabricant, termenul «fabricant» se referă la întreprinderea care a angajat subcontractantul.

În cazul în care prețul efectiv plătit nu reflectă toate costurile aferente fabricării produsului suportate efectiv pe teritoriul părții, prețul franco fabrică înseamnă suma tuturor acestor costuri, din care se scad orice taxe interne care sunt sau pot fi restituite atunci când produsul obținut este exportat;

(h) «material fungibil» sau «produs fungibil» înseamnă un material sau un produs de aceeași natură și calitate comercială, având aceleași caracteristici tehnice și fizice și care nu pot fi distinse unele de altele;

(i) «mărfuri» înseamnă atât materialele, cât și produsele;

(j) «fabricare» înseamnă orice tip de prelucrare sau transformare, inclusiv asamblarea;

(k) «material» înseamnă orice ingredient, materie primă, componentă sau parte etc. utilizată la fabricarea produsului;

(l) «conținut maxim de materiale neoriginare» înseamnă conținutul maxim de materiale neoriginare permis, astfel încât o fabricare să poată fi considerată prelucrare sau transformare suficientă pentru a conferi caracterul de produs originar. Acesta poate fi exprimat ca procentaj din prețul franco fabrică al produsului sau ca procentaj din greutatea netă a materialelor utilizate care se încadrează într-un anumit grup de capitole sau într-un anumit capitol, într-o anumită poziție sau într-o anumită subpoziție;

(m) «produs» înseamnă produsul fabricat, chiar în cazul în care este destinat utilizării ulterioareîn cadrul unei alte operațiuni de fabricare;

(n) «teritoriu» include teritoriul terestru, apele interioare și marea teritorială aparținând uneipărți;

(o) «valoare adăugată» se consideră a fi prețul franco fabrică din care se scade valoarea în vamă a fiecăruia dintre materialele încorporate originare din celelalte părți contractante care aplică regulile și cu care se aplică cumulul sau, în cazul în care valoarea în vamă nueste cunoscută sau nu poate fi stabilită, primul preț care poate fi verificat și care a fost plătit pentru materiale

SECRETARIAT

în partea exportatoare;

(p) «valoarea materialelor» înseamnă valoarea în vamă în momentul importului materialelor neoriginare utilizate sau, în cazul în care nu se cunoaşte această valoare şi nu poate fi stabilită, primul preţ care poate fi verificat şi care a fost plătit pentru materiale în partea exportatoare. În cazul în care trebuie stabilită valoarea materialelor originare utilizate, dispoziţiile prezentei litere se aplică *mutatis mutandis*.

TITLUL II
DEFINIREA NOŢIUNII
DE «PRODUSE ORIGINARE»

Articolul 2
Cerinţe generale

În scopul punerii în aplicare a acordului, următoarele produse sunt considerate ca fiind originare din una dintre părţi atunci când sunt exportate către cealaltă parte:

(a) produsele obţinute integral în una dintre părţi, în sensul articolului 3;

(b) produsele obţinute în una dintre părţi, care conţin materiale ce nu au fost obţinute integralîn acea parte, cu condiţia ca aceste materiale să fi fost supuse în partea respectivă la suficiente prelucrări sau transformări în sensul articolului 4.

Articolul 3
Produse obţinute integral

(1) Se consideră ca fiind obţinute integral în una dintre părţi atunci când sunt exportate către cealaltă parte:

(a) produsele minerale şi apa naturală extrasă din solul sau de pe fundul mărilor sau oceanelor sale;

(b) plantele, inclusiv plantele acvatice şi produsele vegetale cultivate sau recoltate pe teritoriul în cauză;

(c) animalele vii care se nasc şi cresc pe teritoriul în cauză;

(d) produsele provenite de la animalele vii care sunt crescute pe teritoriul în cauză;

(e) produsele obţinute de la animale sacrificate născute şi crescute pe teritoriul în cauză;

(f) produsele vânătoreşti sau produsele pescăreşti care se găsesc pe teritoriul în cauză;

(g) produsele de acvacultură, dacă peştii, crustaceele, moluştele şi alte nevertebrate acvatice sunt născute şi crescute pe teritoriul în cauză din icre, larve, alevini saupuiet;

(h) produsele din pescuit maritim şi alte produse obţinute de navele sale din mările aflate în afara oricăror ape teritoriale;

(i) produsele obţinute pe vasele-fabrică ale sale exclusiv din produsele menţionate la litera (h);

(j) articolele uzate, colectate pe teritoriul în cauză şi care nu se mai pot folosi decât pentru recuperarea materiilor prime;

(k) deşeurile şi resturile provenite din operaţiunile de fabricaţie desfăşurate pe teritoriul în cauză;

(l) produsele extrase din solul sau subsolul marin din afara apelor sale teritoriale, cu condiţia să aibă drepturi exclusive de exploatare;

(m) mărfurile fabricate pe teritoriul în cauză exclusiv din produsele indicate la literele (a)-(l).

(2) Termenii «navele sale» şi «vasele-fabrică ale sale» utilizaţi la alineatul (1) literele (h) şi, respectiv, (i) se aplică numai navelor şi vaselor-fabrică care respectă următoarele cerinţe:

(a) sunt înregistrate în partea exportatoare sau în partea importatoare;

(b) navighează sub pavilionul părţii exportatoare sau al părţii importatoare;

(c) îndeplinesc una dintre următoarele condiţii:

(i) sunt deţinute în proporţie de cel puţin 50 % de resortisanţi ai părţii exportatoare sau ai părţii importatoare; sau

(ii) sunt deținute de societăți care:

- își au sediul social și sediul principal în partea exportatoare sau în partea importatoare; și
- sunt deținute în proporție de cel puțin 50 % de partea exportatoare sau de partea importatoare ori de entități publice sau de resortisanți ai acestor părți.

(3) În sensul alineatului (2), atunci când partea exportatoare sau partea importatoare este Uniunea Europeană, se înțelege statele membre ale Uniunii Europene.

(4) În sensul alineatului (2), statele AELS sunt considerate o singură parte contractantă care aplică regulile.

Articolul 4

Produse prelucrate sau transformate suficient

(1) Fără a aduce atingere alineatului (3) de la prezentul articol și articolului 6, produsele carenu sunt obținute integral în una dintre părți sunt considerate ca fiind prelucrate sau transformate suficient atunci când sunt îndeplinite condițiile stabilite în lista din anexa IIpentru mărfurile în cauză.

(2) În cazul în care un produs care a obținut caracterul de produs originar în una dintre părți în conformitate cu alineatul (1) este utilizat ca material la fabricarea unui alt produs, nu se iau în considerare materialele neoriginare care au putut fi utilizate la fabricarea sa.

(3) Pentru a stabili dacă sunt îndeplinite cerințele de la alineatul (1), fiecare produs se evaluează separat.

Cu toate acestea, în cazul în care regula relevantă se bazează pe respectarea unui conținut maxim de materiale neoriginare, autoritățile vamale ale părților pot autoriza exportatorii să calculeze prețul franco fabrică al produsului și valoarea materialelor neoriginare pe baza unei valori medii, astfel cum se prevede la alineatul (4), pentru a ține seama de fluctuațiile costurilor și ale ratelor de schimb valutar.

(4) Atunci când se aplică alineatul (3) al doilea paragraf, prețul franco fabrică mediu al

produsului şi valoarea medie a materialelor neoriginare utilizate se calculează pe baza sumei preţurilor franco fabrică facturate pentru toate vânzările aceloraşi produse efectuateîn cursul exerciţiului financiar precedent, respectiv pe baza sumei valorilor tuturor materialelor neoriginare utilizate la fabricarea aceloraşi produse în cursul exerciţiului financiar precedent, astfel cum este definit în partea exportatoare, sau, dacă nu sunt disponibile cifrele pentru întregul exerciţiu financiar, în cursul unei perioade mai scurte detimp, care trebuie să fie de cel puţin trei luni.

(5) Exportatorii care au optat pentru calculul pe baza unei valori medii aplică în mod sistematic o astfel de metodă în cursul exerciţiului ulterior exerciţiului financiar de referinţă sau, dacă este cazul, în cursul exerciţiului ulterior perioadei mai scurte utilizate ca referinţă. Exportatorii pot înceta să aplice această metodă în cazul în care constată, în cursul unui anumit exerciţiu financiar sau al unei anumite perioade reprezentative care nu poate fi mai mică de trei luni, dispariţia fluctuaţiilor costurilor sau ale ratelor de schimb valutar care justificau utilizarea metodei respective.

(6) Pentru a verifica respectarea conţinutului maxim de materiale neoriginare, mediile menţionate la alineatul (4) se utilizează ca preţ franco fabrică şi, respectiv, ca valoare a materialelor neoriginare.

Articolul 5

Regula de toleranţă

(1) Prin derogare de la articolul 4 şi sub rezerva alineatelor (2) şi (3) de la prezentul articol, materialele neoriginare care, conform condiţiilor stabilite în lista din anexa II, nu trebuie utilizate la fabricarea unui anumit produs pot fi totuşi utilizate, cu condiţia ca greutatea sau valoarea lor totală netă evaluată pentru produsul respectiv să nu depăşească:

(a) 15 % din greutatea netă a produsului care se încadrează la capitolele 2 şi 4-24, altele decât produsele pescăreşti prelucrate încadrate la capitolul 16;

(b) 15 % din preţul franco fabrică al produsului, pentru alte produse decât cele menţionate la litera (a).

Prezentul alineat nu se aplică produselor care se încadrează în capitolele 50-63 din Sistemul armonizat, pentru care se aplică toleranţele menţionate la notele 6 şi 7 dinanexa I.

SECRETARIAT

(2) Aplicarea alineatului (1) de la prezentul articol nu autorizează depăşirea procentajelor corespunzătoare conţinutului maxim de materiale neoriginare specificate în regulile stabilite în lista din anexa II.

(3) Alineatele (1) şi (2) de la prezentul articol nu se aplică produselor obţinute integral în una dintre părţi în sensul articolului 3. Cu toate acestea, fără a aduce atingere articolului 6 şi articolului 9 alineatul (1), toleranţa prevăzută la dispoziţiile respective se aplică totuşi produsului pentru care regula stabilită în lista din anexa II impune ca materialele care sunt utilizate la fabricarea respectivului produs să fie obţinute integral.

Articolul 6
Prelucrare sau transformare insuficientă

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2) de la prezentul articol, operaţiunile următoare sunt considerate prelucrări sau transformări insuficiente pentru a se conferi caracterul de produs originar, indiferent dacă cerinţele articolului 4 sunt sau nu îndeplinite:

(a) operaţiunile pentru asigurarea păstrării în bune condiţii a produselor în timpul transportului şi al depozitării;

(b) desfacerea şi asamblarea pachetelor;

(c) spălarea, curăţarea; îndepărtarea prafului, a oxidului, a uleiului, a vopselei sau a altor straturi acoperitoare;

(d) călcarea sau presarea textilelor;

(e) operaţiunile simple de vopsire şi lustruire;

(f) decorticarea şi măcinarea parţială sau totală a orezului; lustruirea şi glasarea cerealelor şi a orezului;

(g) operaţiunile de colorare sau de aromatizare a zahărului sau de formare a bucăţilor de zahăr; măcinarea totală sau parţială a zahărului cristalizat;

(h) înlăturarea pieliţei, scoaterea sâmburilor şi cojirea fructelor, a nucilor şi a legumelor;

(i) ascuţirea, operaţiunile simple de măcinare sau de tăiere;

(j) cernerea, trierea, sortarea, clasificarea, aranjarea pe categorii, aranjarea pe sortimente; (inclusiv alcătuirea de seturi de articole);

(k) simpla punere în sticle, doze, flacoane, saci, etuiuri, cutii, fixarea pe cartoane sau planşete, precum şi toate celelalte operaţiuni simple de ambalare;

(l) aplicarea sau imprimarea pe produse sau pe ambalajele lor a mărcilor, etichetelor, siglelor şi a altor semne distinctive similare;

(m) simpla amestecare a produselor, din aceeaşi categorie sau categorii diferite;

(n) amestecarea zahărului cu orice alt material;

(o) simpla adăugare de apă, diluarea, deshidratarea sau denaturarea produselor;

(p) simpla asamblare a părţilor de articole în vederea constituirii unui articol complet sau demontarea produsului în părţi;

(q) sacrificarea animalelor;

(r) o combinaţie a două sau mai multe dintre operaţiunile menţionate la literele (a)-(q).

(2) Pentru a stabili dacă prelucrarea sau transformarea suferită de un anumit produs pe teritoriul părţii exportatoare trebuie considerată insuficientă în sensul alineatului (1), se iau în considerare toate operaţiunile la care este supus respectivul produs.

Articolul 7
Cumulul de origine

(1) Fără a aduce atingere dispoziţiilor articolului 2, produsele sunt considerate ca fiind originare din partea exportatoare atunci când sunt exportate către cealaltă parte dacă sunt obţinute pe teritoriul său şi conţin materiale originare din oricare parte contractantă care aplică regulile, alta decât partea exportatoare, cu condiţia ca prelucrarea sau transformareaefectuată în partea exportatoare să nu se limiteze la operaţiunile menţionate la articolul 6.
Nu este necesar ca materialele respective să fi fost supuse unei prelucrări sau unei transformări suficiente.

(2) Atunci când prelucrarea sau transformarea efectuată în partea exportatoare nu depăşeşte

operațiunile menționate la articolul 6, produsul obținut prin încorporarea materialelor originare din oricare altă parte contractantă care aplică regulile este considerat originar din partea exportatoare numai atunci când valoarea adăugată pe teritoriul acesteia este superioară valorii materialelor utilizate originare din oricare dintre celelalte părți contractante care aplică regulile. În caz contrar, produsul obținut se consideră ca fiindoriginar din partea contractantă care aplică regulile care aduce cea mai mare valoare materialelor originare folosite la fabricarea sa în partea exportatoare.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 2 și excluzând produsele care se încadrează la capitolele 50-63, prelucrările sau transformările efectuate într-o altă parte contractantă care aplică regulile decât partea exportatoare sunt considerate ca fiind efectuate pe teritoriul părții exportatoare atunci când produsele obținute sunt supuse unor prelucrări sau transformări ulterioare în această parte exportatoare.

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 2, pentru produsele care se încadrează la capitolele 50-63 și numai în scopul schimburilor comerciale bilaterale dintre părți, prelucrările sau transformările efectuate pe teritoriul părții importatoare sunt considerate ca fiind efectuate pe teritoriul părții exportatoare atunci când produsele sunt supuse unor prelucrări sau transformări ulterioare în această parte exportatoare.

În sensul prezentului alineat, participanții la procesul de stabilizare și de asociere al Uniunii Europene și Republica Moldova sunt considerați o singură parte contractantă careaplică regulile.

(5) Părțile pot opta să extindă aplicarea alineatului (3) de la prezentul articol la importul de produse încadrate la capitolele 50-63. Partea care optează pentru o astfel de extindere notifică celeilalte părți acest lucru și informează Comisia Europeană în conformitate cuarticolul 8 alineatul (2).

(6) În scopul cumulului în sensul alineatelor (3)-(5) de la prezentul articol, produsele originare sunt considerate originare din partea exportatoare numai dacă prelucrarea sau transformarea efectuată pe teritoriul acesteia nu se limitează la operațiunile menționate la articolul 6.

(7) Produsele originare din părțile contractante care aplică regulile menționate la alineatul (1), care nu sunt supuse niciunei prelucrări sau transformări în partea exportatoare, își păstrează

originea atunci când sunt exportate către una dintre celelalte părți contractante care aplică regulile.

Articolul 8

Condiții de aplicare a cumulului de origine

(1) Cumulul prevăzut la articolul 7 se poate aplica numai în cazul în care:

(a) există un acord comercial preferențial în conformitate cu articolul XXIV din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) din 1994 între părțile contractante care aplică regulile și care participă la obținerea caracterului de produs originar și partea contractantă de destinație care aplică regulile; și

(b) mărfurile au obținut caracter originar prin aplicarea unor reguli de origine identice cu cele prevăzute în prezentele reguli.

(2) Comunicările prin care se indică îndeplinirea cerințelor necesare pentru aplicarea cumulului sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (seria C) și într-o publicație oficială din una din Părțile CEFTA, în conformitate cu propriile sale proceduri.

Cumulul prevăzut la articolul 7 se aplică de la data indicată în aceste comunicări.

Părțile transmit Comisiei Europene detalii cu privire la acordurile relevante încheiate cu alte părți contractante care aplică regulile, inclusiv datele de intrare în vigoare a prezentelor reguli.

(3) Dovada de origine trebuie să includă mențiunea în limba engleză «CUMULATION APPLIED WITH (numele părții/părților contractante relevante care aplică regulile, înlimba engleză)» atunci când produsele au obținut caracterul de produs originar prin aplicarea cumulului de origine în conformitate cu articolul 7.

În cazurile în care un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 este utilizat ca dovadă de origine, respectiva mențiune se face la rubrica 7 din certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1.

(4) Părțile pot decide, pentru produsele exportate către ele care au obținut caracterul de produs originar în partea exportatoare prin aplicarea cumulului de origine în conformitate cu articolul 7, să renunțe la obligația de a include în dovada de origine mențiunea prevăzută la

alineatul (3) de la prezentul articol[3].

Părțile notifică renunțarea Comisiei Europene în conformitate cu articolul 8 alineatul (2).

Articolul 9

Unitatea de luat în considerare

(1) Unitatea care se ia în considerare în vederea aplicării prezentelor reguli este produsul reținut ca unitate de bază pentru stabilirea încadrării bazate pe nomenclatura Sistemului armonizat. În consecință:

(a) în cazul în care un produs compus dintr-un grup sau un ansamblu de articole este încadrat în conformitate cu Sistemul armonizat la o singură poziție, ansamblul constituie unitatea de luat în considerare;

(b) în cazul în care un transport constă într-un număr de produse identice încadrate la aceeași poziție din Sistemul armonizat, fiecare produs trebuie luat în considerare separat atunci când se aplică prezentele reguli.

(2) Atunci când, prin aplicarea regulii generale nr. 5 din Sistemul armonizat, ambalajul este clasificat împreună cu produsul pe care îl conține, ambalajul este considerat ca formând un tot cu produsul în scopul determinării originii.

(3) Accesoriile, piesele de schimb și uneltele care se livrează împreună cu un echipament, o mașină, un aparat sau un vehicul care fac parte din echipamentul normal și sunt incluse în prețul franco fabrică al acestuia sunt considerate a fi parte integrantă din echipamentul, mașina, aparatul sau vehiculul respectiv.

Articolul 10

Seturi

Seturile, așa cum sunt ele definite în regula generală nr. 3 din Sistemul armonizat, sunt privite caseturi originare dacă produsele componente sunt originare.

Cu toate acestea, în cazul în care un set este compus din produse originare și neoriginare, setul în ansamblul său se consideră ca fiind originar, cu condiția ca valoarea produselor neoriginare să nu depășească 15 % din prețul franco fabrică al setului.

[3] Părțile convin să renunțe la obligația de a include în dovada de origine declarația menționată la articolul 8 alineatul (3).

Articolul 11
Elemente neutre

Pentru a determina caracterul originar al unui produs, nu se ia în considerare originea următoarelor elemente care pot fi utilizate la fabricarea acestuia:

(a) energie şi combustibili;

(b) instalaţii şi echipamente;

(c) maşini şi unelte;

(d) orice alte mărfuri care nu intră şi care nu sunt destinate să intre în compoziţia finală a produsului.

Articolul 12
Separare contabilă

(1) În cazul în care, la prelucrarea sau transformarea unui produs sunt utilizate material fungibile originare şi neoriginare, operatorii economici pot asigura gestionarea materialelor prin metoda separării contabile, fără a păstra materialele respective în stocuri separate.

(2) Operatorii economici pot asigura gestionarea produselor fungibile originare şi neoriginare de la poziţia 1701 utilizând metoda separării contabile, fără a păstra produsele în stocuri separate.

(3) Părţile pot solicita ca aplicarea separării contabile să fie condiţionată de obţinerea unei autorizaţii prealabile din partea autorităţilor vamale. Autorităţile vamale pot acorda autorizaţia sub rezerva condiţiilor pe care le consideră adecvate şi monitorizează utilizarea autorizaţiei. Autorităţile vamale pot retrage autorizaţia atunci când beneficiarul o utilizează necorespunzător, în orice mod ar face acest lucru, sau în cazul în care nu îndeplineşte oricare dintre celelalte condiţii prevăzute în prezentele reguli.

Prin utilizarea separării contabile, trebuie să se garanteze că, în niciun moment, numărul produselor obţinute care pot fi considerate ca fiind «originare din partea exportatoare» nu poate fi mai mare decât numărul care ar fi fost obţinut dacă s-ar fi utilizat o metodă de separare fizică a stocurilor.

SECRETARIAT

Metoda se aplică, iar aplicarea acesteia se înregistrează pe baza principiilor generale de contabilitate aplicabile în partea exportatoare.

(4) Beneficiarul metodei menționate la alineatele (1) și (2) întocmește sau solicită dovezi de origine pentru cantitatea de produse care pot fi considerate originare din partea exportatoare. La cererea autorităților vamale, beneficiarul trebuie să furnizeze o declarație privind modul în care au fost gestionate cantitățile.

TITLUL III

CONDIȚII TERITORIALE

Articolul 13
Principiul teritorialității

(1) Condițiile prevăzute la titlul II trebuie să fie întrunite fără întrerupere în partea în cauză.

(2) Dacă produsele originare exportate din una dintre părți către altă țară sunt returnate, acestea se consideră ca fiind neoriginare, cu excepția cazului în care se poate demonstra autorităților competente că:

(a) produsele returnate sunt aceleași cu cele care au fost exportate și

(b) nu au fost supuse niciunei alte operațiuni în afara celor necesare păstrării lor în stare bună cât timp s-au aflat în acea țară sau pe durata exportului.

(3) Obținerea caracterului de produs originar pe baza condițiilor prevăzute la titlul II nu este afectată de prelucrările sau transformările efectuate în afara părții exportatoare asupra materialelor exportate din această parte și ulterior reimportate în respectiva parte, cu condiția ca:

(a) materialele menționate să fie obținute integral în partea exportatoare sau să fi fost supuse, anterior exportării, unor prelucrări sau transformări care nu se limitează la operațiunile menționate la articolul 6; și

(b) să se poată demonstra, în mod satisfăcător pentru autoritățile vamale, că:

(i) produsele reimportate au fost obținute prin prelucrarea sau transformarea

materialelor exportate; şi

(ii) valoarea adăugată totală obţinută în afara părţii exportatoare prin aplicarea prezentului articol nu depăşeşte 10 % din preţul franco fabrică al produsuluifinal pentru care este solicitat caracterul de produs originar.

(4) În sensul alineatului (3) de la prezentul articol, condiţiile de obţinere a caracterului de produs originar prevăzute la titlul II nu se aplică prelucrărilor sau transformărilor efectuateîn afara părţii exportatoare. Totuşi, în cazul în care pentru lista din anexa II, la determinarea caracterului de produs originar al produsului final se aplică o regulă carestabileşte o valoare maximă pentru toate materialele neoriginare încorporate, valoarea totală a materialelor neoriginare utilizate pe teritoriul părţii exportatoare împreună cu valoarea adăugată totală obţinută în afara respectivei părţi prin aplicarea prezentului articolnu trebuie să depăşească procentajul indicat.

(5) În sensul aplicării alineatelor (3) şi (4), «valoare adăugată totală» înseamnă toate costurile acumulate în afara părţii exportatoare, inclusiv valoarea materialelor încorporate acolo.

(6) Alineatele (3) şi (4) de la prezentul articol nu se aplică produselor care nu îndeplinesc condiţiile prevăzute în lista din anexa II sau care pot fi considerate prelucrate sau transformate suficient doar în cazul în care se aplică toleranţa generală stabilită la articolul 5.

(7) Orice prelucrare sau transformare de tipul celor reglementate de prezentul articol şiefectuate în afara părţii exportatoare se efectuează în conformitate cu regimul de perfecţionare pasivă sau cu regimuri similare.

Articolul 14
Nemodificare

(1) Tratamentul preferenţial prevăzut de acord se aplică numai produselor care îndeplinesc cerinţele prezentelor reguli şi care sunt declarate la import în una dintre părţi, cu condiţia ca aceste produse să fie aceleaşi cu cele exportate din partea exportatoare. Ele nu trebuie săfi fost modificate, transformate în vreun fel sau supuse altor operaţiuni în afară de păstrarealor în stare bună sau de adăugarea sau aplicarea de mărci, etichete, sigilii sau orice alte documente necesare pentru a asigura respectarea cerinţelor interne specifice ale părţii importatoare, efectuate sub supraveghere vamală în ţara terţă sau ţările terţe de tranzit saude divizare înainte de a fi declarate pentru utilizare liberă.

SECRETARIAT

(2) Depozitarea produselor sau a transporturilor este permisă cu condiția ca acestea să rămână sub supraveghere vamală în țara terță sau țările terțe de tranzit.

(3) Fără a aduce atingere titlului V din prezentul apendice, divizarea transporturilor poate avea loc, cu condiția ca acestea să rămână sub supraveghere vamală în țara terță sau țările terțe de divizare.

(4) În cazul în care există îndoieli, partea importatoare poate solicita importatorului sau reprezentantului său să prezinte, în orice moment, toate documentele corespunzătoarepentru a demonstra conformitatea cu prezentul articol, care se poate face prin orice document justificativ și în special prin:

(a) documente contractuale de transport, cum ar fi conosamentele;

(b) dovezi factuale sau concrete bazate pe marcarea sau numerotarea pachetelor;

(c) un certificat de nemanipulare furnizat de autoritățile vamale ale țării (țărilor) de tranzit sau de divizare sau orice alte documente care demonstrează că mărfurile aurămas sub supraveghere vamală în țara (țările) de tranzit sau de divizare; sau

(d) orice dovadă legată de mărfurile în sine.

Articolul 15

Expoziții

(1) Produsele originare trimise pentru a fi expuse în altă țară decât una cu care este aplicabil cumulul în conformitate cu articolele 7 și 8 și vândute după expunere pentru a fi importate în una dintre părți, beneficiază la import de prevederile acordului relevant, cu condiția să se demonstreze în mod satisfăcător autorităților vamale că:

(a) un exportator a expediat produsele de pe teritoriul unei părți către țara în care are loc expoziția și că le-a expus acolo;

(b) produsele au fost vândute sau cedate în alt mod de exportatorul respectiv unui destinatar situat pe teritoriul unei alte părți;

(c) produsele au fost expediate în timpul desfășurării expoziției sau imediat după aceea în starea în care au fost trimise pentru expoziție; și

(d) produsele nu au fost folosite, din momentul în care au fost expediate pentru

expoziție, în alte scopuri decât cele legate de prezentarea lor la expoziția respectivă.

(2) O dovadă de origine trebuie să fie emisă sau întocmită în conformitate cu dispozițiile titlului V din prezentul apendice și să fie prezentată în condițiile obișnuite autorităților vamale ale părții importatoare. Aceasta trebuie să menționeze denumirea și adresa expoziției. În cazul în care este necesar, se poate solicita un document justificativ suplimentar privind condițiile în care au fost expuse produsele.

(3) Alineatul (1) se aplică tuturor expozițiilor, târgurilor sau altor manifestări publice similarecu caracter comercial, industrial, agricol și meșteșugăresc, în afara celor organizate în interes privat în magazine sau sedii comerciale și care au ca obiect vânzarea produselor străine și pe parcursul cărora produsele rămân sub control vamal.

TITLUL IV
DRAWBACK SAU SCUTIREA DE TAXE VAMALE

Articolul 16
Drawback sau scutire de plata taxelor vamale

(1) Materialele neoriginare utilizate la fabricarea produselor care se încadrează la capitolele 50-63 din Sistemul armonizat originare din una dintre părți pentru care se emitesau se întocmește o dovadă de origine în conformitate cu dispozițiile titlului V din prezentul apendice nu beneficiază, în partea exportatoare, de drawback sau de scutire de taxe vamale de niciun tip.

(2) Interdicția prevăzută la alineatul (1) se aplică oricărui regim de restituire, remitere sau neplată parțială sau totală a taxelor vamale sau a taxelor cu efect echivalent aplicabile înpartea exportatoare materialelor utilizate la fabricare dacă această restituire, remitere sauneplată se aplică, în mod expres sau în fapt, atunci când produsele obținute din aceste materiale sunt exportate, dar nu și când sunt păstrate pentru consumul național.

(3) Exportatorul produselor care fac obiectul unei dovezi de origine trebuie să poată prezenta în orice moment, la cererea autorităților vamale, toate documentele necesare care atestă căpentru materialele neoriginare utilizate la fabricarea produselor respective nu s-a obținut niciun drawback și că toate taxele vamale sau taxele cu efect echivalent aplicabile respectivelor

SECRETARIAT

materiale au fost efectiv achitate.

(4) Interdicția prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol nu se aplică schimburilor comerciale dintre părți în ceea ce privește produsele care au obținut caracterul de produs originar prin aplicarea cumulului de origine reglementat la articolul 7 alineatul (4) sau (5).

TITLUL V
DOVADA DE RIGINE

Articolul 17
Cerințe generale

(1) Produsele originare din una dintre părți beneficiază, la importul în cealaltă parte, de dispozițiile acordului la prezentarea uneia dintre următoarele dovezi de origine:

(a) un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1, al cărui model figurează în anexa IV la prezentul apendice;

(b) în cazurile prevăzute la articolul 18 alineatul (1), o declarație, denumită în continuare «declarație de origine», dată de către exportator pe o factură, o notă de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele respective într-o măsură suficient de detaliată pentru a permite identificarea acestora; textul declarației de origine figurează în anexa III la prezentul apendice.

(2) În pofida alineatului (1) de la prezentul articol, produsele originare în înțelesul prezentelor reguli beneficiază, în cazurile prevăzute la articolul 27, de dispozițiile acordului fără a fi necesar să se prezinte niciuna dintre dovezile de origine menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (1), părțile pot conveni ca, în ceea ce privește schimburile comerciale preferențiale dintre ele, dovezile de origine menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) să fie înlocuite cu declarații de origine întocmite de exportatori înregistrați într-o bază de date electronică în conformitate cu legislația internă a părților.

Utilizarea unei declarații de origine întocmite de exportatorii înregistrați într-o bază de date electronică convenită de două sau mai multe părți contractante care aplică regulile nu

SECRETARIAT

împiedică utilizarea cumulului diagonal cu alte părți contractante care aplică regulile.

(4) În sensul alineatului (1), părțile pot conveni să instituie un sistem care să permită emiterea și/sau transmiterea pe cale electronică a dovezilor de origine enumerate la alineatul (1) literele (a) și (b).

(5) În sensul articolului 7, în cazul în care se aplică articolul 8 alineatul (4), exportatorul stabilit în una dintre părțile contractante, care aplică regulile și care eliberează sau solicitão dovadă a originii pe baza unei alte dovezi a originii care beneficiază de renunțarea la obligația de a include mențiunea prevăzută la articolul 8 alineatul (3) trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că sunt îndeplinite condițiile de aplicare a cumululuișsi trebuie să fie pregătit să prezinte autorităților vamale toate documentele relevante.

Articolul 18
Condiții de întocmire a unei declarații de origine

(1) Declarația de origine prevăzută la articolul 17 alineatul (1) litera (b) se poate întocmi:

(a) de către un exportator autorizat, în sensul articolului 19; sau

(b) de către un exportator pentru orice transport constând în unul sau mai multe colete care conțin produse originare a căror valoare totală nu depășește 6 000 EUR.

(2) O declarație de origine poate fi întocmită în cazul în care produsele pot fi considerate ca fiind originare din una dintre părțile contractante care aplică regulile și dacă îndeplinesc celelalte cerințe prevăzute de prezentele reguli.

(3) Exportatorul care întocmește o declarație de origine trebuie să fie în măsură să prezinte, în orice moment, la cererea autorităților vamale din partea exportatoare, toate documentele adecvate care dovedesc statutul de produse originare al produselor în cauză, precum și îndeplinirea celorlalte cerințe prevăzute de prezentele reguli.

(4) Exportatorul întocmește declarația de origine prin dactilografierea, ștampilarea sau imprimarea pe factură, pe nota de livrare sau pe orice alt document comercial, a declarației al cărei text figurează în anexa III la prezentul apendice, utilizând una dintre versiunile lingvistice din anexa respectivă, și în conformitate cu dispozițiile de drept național din țara exportatoare. În cazul în care declarația este întocmită de mână, ea trebuie redactată cu

cerneală şi cu litere de tipar.

(5) Declaraţiile de origine poartă semnătura olografă originală a exportatorului. Cu toate acestea, un exportator autorizat în sensul articolului 19 nu este obligat să semneze acestedeclaraţii, cu condiţia să prezinte autorităţilor vamale din partea exportatoare un angajament scris prin care îşi asumă responsabilitatea integrală pentru orice declaraţie deorigine care îl identifică, ca şi când aceasta ar purta semnătura lui olografă.

(6) O declaraţie de origine poate fi întocmită de exportator atunci când produsele la care se referă sunt exportate sau după export (denumită în continuare «declaraţie de origine *a posteriori*»), cu condiţia ca prezentarea acesteia în ţara importatoare să aibă loc în termen de doi ani de la importul produselor la care se referă.

În cazul în care divizarea unui transport are loc în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) şi cu condiţia respectării aceluiaşi termen de doi ani, declaraţia de origine *a posteriori* se întocmeşte de către exportatorul autorizat al părţii de export al produselor.

Articolul 19

Exportator autorizat

(1) Autorităţile vamale ale părţii contractante exportatoare pot, sub rezerva cerinţelor naţionale, să autorizeze orice exportator stabilit în partea contractantă respectivă (denumit în continuare «exportator autorizat») să întocmească declaraţii de origine, indiferent de valoarea produselor în cauză.

(2) Un exportator care solicită o astfel de autorizaţie trebuie să ofere autorităţilor vamale toate garanţiile necesare pentru a verifica caracterul originar al produselor, precum şi îndeplinirea celorlalte cerinţe din prezentele reguli.

(3) Autorităţile vamale acordă exportatorului autorizat un număr de autorizaţie vamală, care apare pe declaraţia de origine.

(4) Autorităţile vamale verifică utilizarea corespunzătoare a unei autorizaţii. Ele pot retrage autorizaţia în cazul în care exportatorul autorizat o utilizează necorespunzător şi în cazul în care exportatorul autorizat nu mai oferă garanţiile menţionate la alineatul (2).

Articolul 20

Procedura de eliberare a unui certificat de circulaţie a mărfurilor EUR.1

SECRETARIAT

(1) Certificatul de circulaţie a mărfurilor EUR.1 se eliberează de către autorităţile vamale ale părţii exportatoare la cererea scrisă a exportatorului sau, sub responsabilitatea acestuia, a reprezentantului său autorizat.

(2) În acest scop, exportatorul sau reprezentantul autorizat al acestuia completează atât certificatul de circulaţie a mărfurilor EUR.1, cât şi formularul de cerere, ale căror modele sunt prezentate în anexa IV la prezentul apendice. Aceste formulare se completează în una dintre limbile în care este redactat acordul, în conformitate cu prevederile legislaţiei naţionale a ţării exportatoare. Dacă formularele se completează de mână, ele trebuie completate cu cerneală şi cu litere de tipar. Produsele trebuie descrise în rubrica rezervată în acest scop şi fără spaţii între rânduri. Atunci când rubrica nu se completează integral, setrage o linie orizontală sub ultimul rând al descrierii, spaţiul liber fiind barat.

(3) Certificatul de circulaţie a mărfurilor EUR.1 trebuie să includă menţiunea în limba engleză «TRANSITIONAL RULES» (reguli tranzitorii), la rubrica 7.

(4) Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulaţie a mărfurilor EUR.1 trebuie să poată prezenta în orice moment, la cererea autorităţilor vamale din partea exportatoare în care se eliberează certificatul de circulaţie a mărfurilor EUR.1, toate documentele corespunzătoare care dovedesc caracterul originar al produselor respective, precum şi îndeplinirea tuturor celorlalte cerinţe prevăzute în prezentele reguli.

(5) Autorităţile vamale ale părţii exportatoare eliberează un certificat de circulaţie a mărfurilor EUR.1 dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare şi îndeplinesc celelalte cerinţe prevăzute în prezentele reguli.

(6) Autorităţile vamale care eliberează certificatele de circulaţie a mărfurilor EUR.1 iau toate măsurile necesare pentru a verifica caracterul de produse originare al produselor şi îndeplinirea celorlalte cerinţe prevăzute în prezentele reguli. Ele au dreptul să solicite, în acest scop, orice documente justificative şi să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră util. Autorităţile vamale se asigură,de asemenea, că formularele menţionate la alineatul (2) de la prezentul articol sunt completate în mod corespunzător. Acestea verifică, în special, dacă spaţiul rezervat descrierii produselor a fost completat astfel încât să se excludă orice posibilitate de
menţiuni adăugate în mod fraudulos.

SECRETARIAT

(7) Data eliberării certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 este indicată la rubrica 11 a certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1.

(8) Un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 este eliberat de către autoritățile vamale și pus la dispoziția exportatorului imediat ce exportul real este efectuat sau asigurat.

Articolul 21

Certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 eliberate a posteriori

(1) Fără a aduce atingere articolului 20 alineatul (8), un certificat de circulație a mărfurilorEUR.1 poate fi eliberat după exportul produselor la care se referă, dacă:

(a) nu a fost eliberat în momentul exportului din cauza unor erori, omisiuni involuntare sau circumstanțe speciale;

(b) se demonstrează autorităților vamale că un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 a fost eliberat, dar nu a fost acceptat la import din motive tehnice;

(c) destinația finală a produselor în cauză nu era cunoscută în momentul exportului și a fost determinată în timpul transportului sau al depozitării și după o eventuală divizare a transportului, în conformitate cu articolul 14 alineatul (3);

(d) un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 sau EUR.MED a fost eliberat în conformitate cu regulile din Convenția PEM pentru produsele care au și ele caracter originar în conformitate cu prezentele reguli; exportatorul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că sunt îndeplinite condițiile de aplicare a cumulului și trebuie să fie pregătit să prezinte autorităților vamale toate documentele relevante care dovedesc că produsul este originar, în conformitate cu prezentele reguli; sau

(e) a fost eliberat un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 în baza articolului 8 alineatul (4), iar la importul în altă parte contractantă care aplică regulile este necesară aplicarea articolului 8 alineatul (3).

(2) În sensul aplicării alineatului (1), exportatorul trebuie să indice în cererea sa locul și data exportului produselor la care se referă certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1, precum și motivele care stau la baza cererii sale.

(3) Autoritățile vamale pot elibera *a posteriori* un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 în termen de doi ani de la data exportului și numai după ce a verificat dacă informațiile furnizate în cererea exportatorului sunt conforme cu cele din dosarul aferent.

(4) În plus față de cerința de la articolul 20 alineatul (3), certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 eliberate *a posteriori* trebuie să conțină următoarea mențiune în limba engleză: «ISSUED RETROSPECTIVELY».

(5) Mențiunea la care se face referire la alineatul (4) se introduce în rubrica 7 a certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1.

Articolul 22
Eliberarea unui duplicat al certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1

(1) În caz de furt, pierdere sau distrugere a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR.1, exportatorul poate solicita un duplicat autorităților vamale care l-au eliberat, pe baza documentelor de export aflate în posesia acestora.

(2) În plus față de cerința de la articolul 20 alineatul (3), duplicatul eliberat în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol trebuie să conțină următoarea mențiune în limba engleză: «DUPLICATE».

(3) Mențiunea la care se face referire la alineatul (2) se introduce la rubrica 7 a duplicatului certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1.

(4) Duplicatul, care poartă data eliberării certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 original, produce efecte de la data respectivă.

Articolul 23
Valabilitatea dovezii de origine

(1) Dovada de origine este valabilă timp de zece luni de la data eliberării sau întocmirii înpartea exportatoare și trebuie depusă în acest interval de timp la autoritățile vamale alepărții importatoare.

(2) Dovezile de origine care sunt prezentate autorităților vamale ale părții importatoare după expirarea perioadei de valabilitate menționate la alineatul (1) pot fi acceptate în scopul

SECRETARIAT

aplicării preferinţelor tarifare atunci când neprezentarea acestor documente în termenul limită stabilit se datorează unor circumstanţe excepţionale.

(3) În alte cazuri de prezentare cu întârziere, autorităţile vamale ale părţii importatoare pot accepta dovezile de origine dacă produsele le-au fost prezentate înainte de expirarea termenului menţionat.

Articolul 24

Zone libere

(1) Părţile iau toate măsurile necesare pentru a evita ca produsele care sunt comercializate pebaza unei dovezi de origine şi care, în cursul transportului, staţionează într-o zonă liberă situată pe teritoriul lor, să facă obiectul unor substituiri sau al unor manipulări diferite demanipulările uzuale destinate evitării deteriorării lor.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), atunci când produsele originare din una dintre părţile contractante care aplică regulile sunt importate într-o zonă liberă pe baza unei dovezi de origine şi sunt supuse unei prelucrări sau unei transformări, se poate elibera sau întocmi onouă dovadă de origine, în cazul în care prelucrarea sau transformarea la care au fost supuse respectă prezentele reguli.

Articolul 25

Cerinţe privind importul

Dovezile de origine sunt prezentate autorităţilor vamale ale părţii importatoare în conformitate cu procedurile aplicabile în această ţară.

Articolul 26

Importul eşalonat

Atunci când, la cererea importatorului şi în condiţiile stabilite de către autorităţile vamale din partea importatoare, sunt importate eşalonat produse demontate sau nemontate în înţelesul regulii generalenr. 2(a) pentru interpretarea Sistemului armonizat, care se încadrează la secţiunile XVI şi XVII sau la poziţiile 7308 şi 9406, autorităţilor vamale li se prezintă o singură dovadă de origine pentru aceste produse, în momentul importului primei tranşe.

Articolul 27

Scutire de la prezentarea dovezii de origine

(1) Sunt admise ca produse originare, fără a fi necesară prezentarea unei dovezi de origine, produsele expediate sub formă de colete mici de persoane particulare către persoane particulare sau care sunt transportate în bagajele personale ale călătorilor, în măsura în care este vorba de importuri lipsite de orice caracter comercial, care sunt declarate ca fiind în conformitate cu cerinţele prevăzute în prezentele reguli şi cu condiţia să nu existe nicio îndoială cu privire la veridicitatea unei astfel de declaraţii.

(2) Importurile sunt considerate lipsite de caracter comercial dacă sunt îndeplinite simultan următoarele condiţii:

(a) importurile au un caracter ocazional;

(b) importurile constau doar în produse pentru uzul personal al destinatarilor ori al călătorilor sau al familiilor acestora;

(c) este evident, prin natura şi cantitatea produselor, că nu se urmăreşte un scop comercial.

(3) Valoarea totală a acestor produse nu trebuie să depăşească 500 EUR în cazul pachetelor mici sau 1 200 EUR în cazul produselor transportate în bagajele personale ale călătorilor.

Articolul 28

Neconcordanţe şi erori formale

(1) Constatarea unor mici neconcordanţe între menţiunile care apar în dovada de origine şi cele care apar în documentele prezentate biroului vamal în vederea îndeplinirii formalităţilor de import pentru produsele respective nu duce ipso facto la considerarea dovezii de origine ca fiind nulă şi neavenită, în cazul în care se stabileşte în mod evident cărespectivul document corespunde produselor prezentate.

(2) Erorile formale evidente, cum ar fi greşelile de dactilografiere dintr-o dovadă de origine, nu au drept consecinţă respingerea documentelor menţionate la alineatul (1) de la prezentul articol, în cazul în care aceste erori nu sunt de natură să pună la îndoială corectitudinea menţiunilor din documentele respective.

Articolul 29

Declarațiile furnizorului

(1) Atunci când se eliberează un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 sau se întocmește o declarație de origine, în una dintre părți, pentru produse originare la fabricarea cărora au fost utilizate mărfuri provenite de la altă parte contractantă care aplică regulile, care au fostsupuse unor prelucrări sau transformări în partea respectivă fără să fi obținut caracterul de produs originar preferențial în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) sau articolul 7 alineatul (4), se ține seama de declarația furnizorului dată pentru aceste mărfuri în conformitate cu prezentul articol.

(2) Declarația furnizorului menționată la alineatul (1) servește ca dovadă a prelucrărilor sau a transformărilor la care au fost supuse mărfurile respective în partea contractantă care aplică regulile, pentru a determina dacă produsele la fabricarea cărora s-au folosit mărfurile respective pot fi considerate produse originare din partea exportatoare și îndeplinesc celelalte cerințe din prezentele reguli.

(3) Cu excepția cazurilor menționate la alineatul (4), furnizorul întocmește o declarație separată pentru fiecare transport de mărfuri, după modelul prevăzut în anexa VI, pe o foaiede hârtie anexată la factură, la nota de livrare sau la orice alt document comercial, descriind mărfurile respective suficient de detaliat pentru a putea fi identificate.

(4) În cazul în care un furnizor livrează în mod regulat unui anumit client mărfuri prelucrate sau transformate în una dintre părțile contractante care aplică regulile, al căror mod de prelucrare sau transformare se estimează a rămâne constant o perioadă de timp, furnizorulîn cauză poate prezenta o singură declarație (denumită în continuare «declarația pe termen lung a furnizorului»), care acoperă transporturile ulterioare ale mărfurilor respective. În mod normal, o declarație pe termen lung a furnizorului poate fi valabilă timp de cel multdoi ani de la data întocmirii sale. Autoritățile vamale ale părții contractante care aplică regulile, în care este întocmită declarația, stabilesc condițiile în care pot fi utilizate perioade mai lungi de timp. Declarația pe termen lung a furnizorului este întocmită de furnizor după modelul prevăzut în anexa VII și descrie mărfurile respective suficient de detaliat pentru a putea fi identificate. Declarația este furnizată clientului în cauză înaintesau odată cu livrarea primului transport de mărfuri care face obiectul declarației.
Furnizorul își informează de îndată clientul dacă declarația pe termen lung nu maiorespunde mărfurilor livrate.

(5) Declarațiile furnizorului menționate la alineatele (3) și (4) se dactilografiază sau seimprimă

în una dintre limbile acordului, în conformitate cu dreptul intern al părţii contractante care aplică regulile, în care este întocmită declaraţia, şi poartă semnătura olografă originală a furnizorului. Declaraţia poate fi redactată şi de mână; în acest caz,trebuie scrisă cu cerneală şi cu litere de tipar.

(6) Furnizorul care întocmeşte declaraţia trebuie să poată prezenta, în orice moment, la cererea autorităţilor vamale ale părţii contractante care aplică regulile, în care este întocmită declaraţia, toate documentele corespunzătoare care dovedesc că informaţiile prezentate în declaraţie sunt corecte.

Articolul 30

Sume exprimate în euro

(1) În scopul punerii în aplicare a dispoziţiilor articolului 18 alineatul (1) litera (b) şi ale articolului 27 alineatul (3), atunci când produsele sunt facturate într-o altă monedă decât moneda euro, sumele exprimate în monedele naţionale ale părţilor, echivalente cu sumele exprimate în euro, se stabilesc anual de către fiecare dintre ţările în cauză.

(2) Un transport beneficiază de dispoziţiile articolului 18 alineatul (1) litera (b) sau ale articolului 27 alineatul (3) în raport cu moneda în care este emisă factura, în conformitatecu suma stabilită de către ţara în cauză.

(3) Sumele care se utilizează într-o monedă naţională oarecare reprezintă contravaloarea în această monedă a sumelor exprimate în euro în prima zi lucrătoare din luna octombrie. Aceste sume sunt comunicate Comisiei Europene înainte de 15 octombrie şi se aplică de la 1 ianuarie anul următor. Comisia Europeană comunică sumele respective tuturor ţărilorîn cauză.

(4) Părţile pot rotunji în plus sau în minus suma rezultată din conversia în moneda lor naţională a unei sume exprimate în euro. Suma rotunjită nu poate să difere cu mai mult de 5 % de suma rezultată din conversie. Părţile pot menţine neschimbată contravaloarea în moneda lor naţională a unei sume exprimate în euro în cazul în care, în momentul ajustării anuale prevăzute la alineatul (3), conversia acestei sume, înainte de orice rotunjire, duce lao creştere mai mică de 15 % a contravalorii sale în moneda naţională. Contravaloarea în moneda naţională poate fi menţinută neschimbată în cazul în care conversia ar duce la o scădere a respectivei contravalori.

(5) Sumele exprimate în euro sunt revizuite de Subcomitetul vamal la cererea uneia dintre părţi.

Atunci când se efectuează revizuirea respectivă, Subcomitetul vamal examinează posibilitatea de a păstra efectele limitelor în cauză în termeni reali. În acest scop, el este împuternicit să decidă modificarea sumelor exprimate în euro.

TITLUL VI
PRINCIPII DE COOPERARE ŞI DOCUMENTE JUSTIFICATIVE

Articolul 31

Documente justificative, păstrarea dovezilor de origineşi a documentelor justificative

(1) Un exportator care a întocmit o declaraţie de origine sau a solicitat un certificat de circulaţie a mărfurilor EUR.1 trebuie să păstreze o copie pe suport de hârtie sau o versiuneelectronică a acestor dovezi de origine şi a tuturor documentelor justificative pentru caracterul originar al produsului timp de cel puţin trei ani de la data emiterii sau întocmirii

declaraţiei de origine.

(2) Furnizorul care întocmeşte o declaraţie a furnizorului păstrează timp de cel puţin trei ani copii ale declaraţiei şi ale tuturor facturilor, ale notelor de livrare sau ale oricăror alte documente comerciale la care este anexată declaraţia, precum şi documentele menţionate laarticolul 29 alineatul (6).

Furnizorul care întocmeşte o declaraţie pe termen lung a furnizorului păstrează timp de cel puţin trei ani copii ale declaraţiei şi ale tuturor facturilor, ale notelor de livrare sau ale oricăror alte documente comerciale referitoare la mărfurile specificate în respectiva declaraţie şi livrate clientului în cauză, precum şi documentele menţionate la articolul 29 alineatul (6). Această perioadă se calculează de la data expirării valabilităţii declaraţiei petermen lung a furnizorului.

SECRETARIAT

(3) În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, documentele justificative pentru caracterul originar, printre altele, sunt următoarele:

(a) dovezi directe ale operațiunilor efectuate de către exportator sau de către furnizorpentru a obține produsul, care se regăsesc, de exemplu, în conturile sale sau în contabilitatea sa internă;

(b) documente care atestă caracterul originar al materialelor utilizate, eliberate sau întocmite în partea contractantă relevantă care aplică regulile, în conformitate cu legislația sa națională;

(c) documente care atestă prelucrarea sau transformarea materialelor în partea în cauză, întocmite sau eliberate pe teritoriul acestei părți în conformitate cu legislația sa națională;

(d) declarații de origine sau certificate de circulație a mărfurilor EUR.1 care atestăcaracterul originar al materialelor utilizate, întocmite sau eliberate pe teritoriul părților în conformitate cu prezentele reguli;

(e) dovezi corespunzătoare privind prelucrarea sau transformarea suferită în afara teritoriilor părților prin aplicarea articolelor 13 și 14, care atestă îndeplinirea cerințelor prevăzute la aceste articole.

(4) Autoritățile vamale ale părții exportatoare care eliberează certificate de circulație a mărfurilor EUR.1 trebuie să păstreze, timp de cel puțin trei ani, formularul de cererementionat la articolul 20 alineatul (4).

(5) Autoritățile vamale ale părții importatoare trebuie să păstreze, timp de cel puțin trei ani, declarațiile de origine și certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 care le sunt prezentate.

(6) Declarațiile furnizorului care atestă prelucrările sau transformările la care au fost supuse materialele utilizate în partea contractantă care aplică regulile, întocmite în respectiva parte contractantă care aplică regulile, sunt tratate ca un document menționat la articolul 18 alineatul (3), la articolul 20 alineatul (4) și la articolul 29 alineatul (6), utilizat pentru a dovedi că produsele care fac obiectul unui certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 sau alunei declarații de origine pot fi considerate produse originare din respectiva parte contractantă care aplică regulile și că îndeplinesc celelalte cerințe din aceste reguli.

SECRETARIAT

Articolul 32

Soluționarea litigiilor

Atunci când procedurile de verificare prevăzute la articolele 34 și 35 sau în relație cu interpretarea prezentului apendice dau naștere unor litigii ce nu pot fi soluționate între autoritățile vamale care solicită verificarea și autoritățile vamale responsabile cu efectuarea verificării, aceste litigii sunt înaintate Subcomitetului vamal.

În toate cazurile, soluționarea litigiilor dintre importator și autoritățile vamale ale părțiiimportatoare are loc în conformitate cu legislația țării respective.

TITLUL VII
COOPERAREA ADMINISTRATIVĂ

Articolul 33

Notificarea și cooperarea

(1) Autoritățile vamale ale părților își comunică reciproc specimenele de ștampilă pe care le utilizează birourile lor vamale pentru eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, modelele numerelor de autorizație acordate exportatorilor autorizați și adresele autorităților vamale responsabile cu verificarea certificatelor și a declarațiilor de origine respective.

(2) Pentru a asigura aplicarea corectă a prezentelor reguli, părțile își acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, pentru controlul autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR. 1, al declarațiilor de origine, al declarațiilor furnizorilor, precum și al corectitudinii informațiilor menționate în documentele respective.

Articolul 34

Verificarea dovezilor de origine

(1) Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale părții importatoare au suspiciuni întemeiate în ceea ce privește autenticitatea acestor documente, caracterul originar al produselor respective sau îndeplinirea

SECRETARIAT

celorlalte cerințe prevăzute de prezentele reguli.

(2) Atunci când fac o cerere de efectuare a unei verificări ulterioare, autoritățile vamale din partea importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 și factura, în cazul în care a fost prezentată, declarația de origine sau o copie a acestor documente autorităților vamale din partea exportatoare indicând, dacă este cazul, motivele care stau la baza cererii de efectuare a unei verificări. Toate documentele și informațiile obținute care indică faptul că datele înscrise pe dovada de origine sunt incorecte se înaintează în sprijinul cererii de efectuare a verificării.

(3) Verificarea se efectuează de către autoritățile vamale ale părții exportatoare. Ele au dreptul să solicite, în acest scop, orice documente justificative și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră util.

(4) În cazul în care autoritățile vamale din partea importatoare decid să suspende acordarea tratamentului preferențial produselor în cauză în așteptarea rezultatelor verificării, acestea îi acordă importatorului liberul de vamă pentru produse, sub rezerva măsurilor asiguratorii pe care le consideră necesare.

(5) Autoritățile vamale care solicită efectuarea verificării sunt informate în cel mai scurt timp cu privire la rezultatele acesteia. Rezultatele trebuie să indice clar dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din una dintre părți și îndeplinesc celelalte cerințe din prezentele reguli.

(6) În cazul unor suspiciuni întemeiate, dacă în termen de zece luni de la data cererii de efectuare a unei verificări nu se primește un răspuns sau dacă răspunsul nu conține suficiente informații pentru a determina autenticitatea documentului în cauză sau a originiireale a produselor, autoritățile vamale care solicită verificarea refuză acordarea preferințelor, cu excepția unor circumstanțe excepționale.

Articolul 35

Verificarea declarațiilor furnizorului

(1) Verificările ulterioare ale declarațiilor furnizorului sau ale declarațiilor pe termen lung ale furnizorului se pot efectua prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale unei părțiîn care aceste declarații au fost luate în considerare pentru eliberarea unui certificat de circulație

SECRETARIAT

a mărfurilor EUR.1 sau pentru întocmirea unei declarații de origine au suspiciuniîntemeiate cu privire la autenticitatea documentului sau la corectitudinea informațiilor furnizate în respectivul document.

(2) În scopul punerii în aplicare a dispozițiilor alineatului (1), autoritățile vamale ale părții menționate la alineatul (1) returnează declarația furnizorului sau declarația pe termen lung a furnizorului și factura (facturile), nota (notele) de livrare sau alte documente comerciale referitoare la mărfurile care fac obiectul respectivei declarații autorităților vamale ale părții contractante care aplică regulile, în care a fost întocmită declarația, indicând, dacă este cazul, motivele de fond sau de formă care stau la baza cererii de efectuare a unei verificări.

În sprijinul cererii de verificare ulterioară, acestea furnizează toate documentele și toate informațiile obținute care sugerează faptul că datele înscrise în declarația furnizorului sauîn declarația pe termen lung a furnizorului sunt incorecte.

(3) Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale părții contractante care aplică regulile, în care a fost întocmită declarația furnizorului sau declarația pe termen lung a furnizorului. În acest scop, ele sunt abilitate să solicite orice dovezi și să efectueze orice verificare a conturilor furnizorului sau orice alt control pe care îl consideră adecvat.

(4) Autoritățile vamale care solicită efectuarea verificării sunt informate în cel mai scurt timpcu privire la rezultatele acesteia. Aceste rezultate trebuie să indice clar dacă informațiile înscrise în declarația furnizorului sau în declarația pe termen lung a furnizorului sunt corecte și dacă permit autorităților să stabilească dacă și în ce măsură respectiva declarație a furnizorului ar putea fi luată în considerare pentru eliberarea unui certificat de circulație amărfurilor EUR.1 sau pentru întocmirea unei declarații de origine.

Articolul 36

Sancțiuni

Fiecare parte prevede aplicarea de sancțiuni penale, civile sau administrative pentru încălcarea legislației sale naționale referitoare la prezentele reguli.

TITLUL VIII

APLICAREA APENDICELUI A

SECRETARIAT

Articolul 37
Spațiul Economic European

Mărfurile originare din Spațiul Economic European (SEE) în sensul Protocolului 4 la Acordul privind Spațiul Economic European sunt considerate ca fiind originare din Uniunea Europeană, Islanda, Liechtenstein sau Norvegia (denumite în continuare «părțile SEE») atunci când sunt exportate din Uniunea Europeană, Islanda, Liechtenstein sau, respectiv, Norvegia către una din Părțile CEFTA, cu condiția ca acordurile de comerț liber care utilizează prezentele reguli să fie aplicabile între Părțile CEFTA și părțile SEE.

Articolul 38
Liechtenstein

Fără a aduce atingere articolului 2, un produs originar din Liechtenstein este considerat ca fiindoriginar din Elveția, datorită uniunii vamale dintre Elveția și Liechtenstein.

Articolul 39
Republica San Marino

Fără a aduce atingere articolului 2, un produs originar din Republica San Marino este considerat ca fiind originar din Uniunea Europeană, datorită uniunii vamale dintre Uniunea Europeană și Republica San Marino.

Articolul 40
Principatul Andorra

Fără a aduce atingere articolului 2, un produs originar din Principatul Andorra încadrat la capitolele 25-97 din Sistemul armonizat este considerat ca fiind originar din Uniunea Europeană,datorită uniunii vamale dintre Uniunea Europeană și Principatul Andorra.

Articolul 41
Ceuta și Melilla

(1) În scopul prezentelor reguli, termenul «Uniunea Europeană» nu acoperă Ceuta și Melilla.

(2) Produsele originare din una din Părțile CEFTA beneficiază în toate privințele, atunci când suntimportate în Ceuta sau Melilla, de același regim vamal ca cel aplicat produselor originare de pe teritoriul vamal al Uniunii Europene în temeiul Protocolului nr. 2 la Actul privind

SECRETARIAT

condițiile aderării Regatului Spaniei și Republicii Portugheze și adaptările tratatelor[4]. Părțile CEFTA acordă importurilor de produse reglementate de acordul relevant și originare din Ceuta și Melilla același regim vamal ca cel pe care îl acordă produselor importate din Uniunea Europeană și originare din Uniunea Europeană.

(3) În scopul aplicării alineatului (2) de la prezentul articol cu privire la produsele originare din Ceuta și Melilla, prezentele reguli se aplică *mutatis mutandis*, sub rezerva condițiilor speciale stabilite în anexa V.

ANEXA I

NOTE INTRODUCTIVE LA LISTA DIN ANEXA II

Nota 1 – Introducere generală

În listă sunt prevăzute, pentru toate produsele, condițiile necesare pentru ca acestea să poată fi considerate suficient prelucrate sau transformate în sensul articolului 4 din titlul II din prezentul apendice. Există patru categorii diferite de reguli, care variază în funcție de produse:

(a) prin prelucrare sau transformare nu se depășește un conținut maxim de materiale neoriginare;

(b) prin prelucrare sau transformare, poziția de 4 cifre din Sistemul armonizat sau subpoziția de 6 cifre din Sistemul armonizat la care sunt încadrate produsele fabricate devine diferităde poziția de 4 cifre din Sistemul armonizat, respectiv subpoziția de 6 cifre din Sistemul armonizat la care sunt încadrate materialele utilizate;

(c) se efectuează o operațiune specifică de prelucrare sau transformare;

(d) se realizează o prelucrare sau o transformare a unor materiale obținute integral.

[4] JO EC L 302, 15.11.1985, p. 23.

Nota 2 – Structura listei

2.1. Primele două coloane din listă descriu produsul obținut. Coloana 1 prezintă numărulpoziției sau al capitolului din Sistemul armonizat, iar coloana 2 prezintă descrierea mărfurilor folosită în acest sistem pentru poziția sau capitolul respectiv. Pentru fiecare intrare care figurează în primele două coloane este specificată o regulă în coloana 3. Acolounde, în unele cazuri, intrarea din coloana 1 este precedată de «ex», aceasta înseamnă că regulile din coloana 3 se aplică numai părții din poziția respectivă care este descrisă în coloana 2.

2.2. În cazul în care mai multe numere de poziții sunt grupate în coloana 1 sau este înscris un număr de capitol, iar produsele menționate în coloana 2 sunt, în consecință, descrise în termeni generali, regulile corespunzătoare enunțate în coloana 3 se aplică tuturor produselor care, în cadrul Sistemului armonizat, sunt încadrate la diferitele poziții de la capitolul respectiv sau la pozițiile care sunt grupate în coloana 1.

2.3. Atunci când lista conține reguli diferite care se aplică unor produse diferite din cadrul aceleiași poziții, fiecare liniuță cuprinde descrierea acelei părți a poziției care face obiectul regulilor corespunzătoare din coloana 3.

2.4. Dacă în coloana 3 sunt indicate două reguli alternative, separate prin conjuncția «sau», rămâne la latitudinea exportatorului să o aleagă pe cea pe care o dorește.

Nota 3 – Exemple de aplicare a regulilor

3.1. Articolul 4 din titlul II din prezentul apendice, referitor la produsele care au obținut caracterul originar și care sunt folosite la fabricarea altor produse, se aplică indiferent dacă acest caracter a fost obținut în fabrica în care au fost folosite produsele sau într-o altă fabrică din una dintre părți.

3.2. În temeiul articolului 6 din titlul II din prezentul apendice, prelucrarea sau transformarea efectuată nu trebuie să se limiteze la lista operațiunilor menționate la articolul respectiv. În caz contrar, mărfurile nu sunt eligibile pentru acordarea tratamentului tarifar preferențial, chiar dacă sunt întrunite condițiile enumerate în cele ce urmează.

Sub rezerva articolului 6 din titlul II din prezentul apendice, regulile cuprinse în listă reprezintă nivelul minim de prelucrare sau de transformare necesar, iar prelucrările sau transformările care depășesc acest nivel conferă, de asemenea, caracterul originar;

SECRETARIAT

dimpotrivă, prelucrarea sau transformarea sub acest nivel nu poate conferi caracter originar.

Astfel, dacă o regulă prevede că pot fi folosite materiale neoriginare într-un anumit stadiu de fabricaţie, atunci este autorizată şi folosirea respectivelor materiale într-un stadiu mai puţin avansat de fabricaţie, însă nu este autorizată folosirea acestor materiale într-un stadiude fabricaţie mai avansat.

Dacă o regulă prevede că nu se pot utiliza materiale neoriginare într-un anumit stadiu de fabricaţie, utilizarea materialelor într-un stadiu mai puţin avansat de fabricaţie este autorizată, însă utilizarea lor într-un stadiu mai avansat nu este autorizată.

Exemplu: atunci când regula din listă pentru capitolul 19 prevede că «materialele neoriginare de la poziţiile 1101-1108 nu pot depăşi 20 % din greutate», utilizarea (mai exact, importul) de cereale de la capitolul 10 (materiale într-un stadiu mai puţin avansat defabricaţie) nu este limitată.

3.3. Fără a aduce atingere notei 3.2, în cazul în care într-o regulă se utilizează expresia «Fabricare din materiale de la oricare poziţie», materialele de la oricare poziţie (poziţii)(chiar şi materialele cu aceeaşi denumire şi de la aceeaşi poziţie ca produsul) pot fi utilizate, însă sub rezerva unor restricţii specifice care pot fi enunţate, de asemenea, înregulă.

Cu toate acestea, expresia «Fabricare din materiale de la oricare poziţie, inclusiv din alte materiale de la poziţia …» sau «Fabricare din materiale de la oricare poziţie, inclusiv din alte materiale de la aceeaşi poziţie ca produsul» înseamnă că pot fi utilizate materiale de laoricare poziţie (poziţii), cu excepţia celor cu aceeaşi denumire ca produsul, astfel cum esteindicat în coloana 2 din listă.

3.4. În cazul în care o regulă din listă prevede că un produs poate fi fabricat din mai multe materiale, acest lucru înseamnă că pot fi utilizate unul sau mai multe materiale. Regula nu implică obligativitatea utilizării tuturor acestor materiale.

3.5. Atunci când o regulă din listă prevede obligativitatea fabricării unui produs dintr-un anumit material, această condiţie nu împiedică utilizarea altor materiale care, prin natura lor, nu pot îndeplini condiţia prevăzută.

3.6. Atunci când o regulă din listă prevede două procentaje ale valorii maxime a materialelor neoriginare care pot fi folosite, aceste procentaje nu pot fi adunate. Cu alte cuvinte,

valoarea maximă a tuturor materialelor neoriginare utilizate nu poate depăşi niciodată cel mai mare dintre procentajele date. În plus, procentajele specifice care se aplică diferitelor materiale nu trebuie depăşite.

Nota 4 – Dispoziţii generale cu privire la anumite mărfuri agricole

4.1. Mărfurile agricole încadrate la capitolele 6, 7, 8, 9, 10, 12 şi la poziţia 2401 care sunt cultivate sau recoltate pe teritoriul unei părţi sunt tratate ca fiind originare de pe teritoriulrespectivei părţi, chiar dacă sunt obţinute din seminţe, bulbi, portaltoaie, butaşi, altoaie, lăstari, boboci sau alte părţi vii de plante importate.

4.2. În cazurile în care conţinutul de zahăr neoriginar al unui anumit produs face obiectul unor limitări, la calcularea acestor limitări se ia în considerare greutatea zaharurilor de la poziţiile 1701 (zaharoză) şi 1702 (de exemplu, fructoză, glucoză, lactoză, maltoză,izoglucoză sau zahăr invertit) utilizată la fabricarea produsului finit şi la fabricareaproduselor neoriginare încorporate în produsul finit.

Nota 5 – Terminologia utilizată în cazul anumitor produse textile

5.1. Termenul «fibre naturale» se foloseşte în listă pentru a desemna alte fibre decât cele artificiale sau sintetice. Termenul se referă doar la fibrele aflate în stadiile de dinaintea filării, inclusiv deşeurile, şi, în cazul în care nu există dispoziţii contrare, include fibrelecare au fost cardate, pieptănate sau altfel prelucrate, dar care nu au fost filate.

5.2. Termenul «fibre naturale» include părul de cal de la poziţia 0511, mătasea de la poziţiile 5002 şi 5003, precum şi lâna, părul fin sau grosier de animale de la poziţiile 5101-5105, fibrele de bumbac de la poziţiile 5201-5203 şi alte fibre vegetale de la poziţiile 5301-5305.

5.3. Termenii «pastă textilă», «substanţe chimice» şi «materiale destinate fabricării hârtiei», folosiţi în listă, desemnează materialele care nu sunt încadrate în capitolele 50-63 şi care pot fi utilizate în vederea fabricării fibrelor sau a firelor sintetice sau artificiale ori a firelorsau a fibrelor de hârtie.

5.4. Termenul «fibre sintetice sau artificiale discontinue» folosit în listă se referă la cablurile din filamente, fibrele discontinue şi deşeurile din fibre sintetice sau artificiale discontinuede la poziţiile 5501-5507.

5.5. Imprimarea (atunci când este combinată cu ţesere, tricotare/croşetare, înnodare sau pluşare) este definită ca o tehnică prin care o funcţie evaluată obiectiv, cum ar fi culoarea, modelul,

SECRETARIAT

realizarea tehnică, este dată unui substrat textil cu caracter permanent, utilizând tehnici de serigrafie, rulouri, digitale sau de transfer.

5.6. Imprimarea (ca operaţiune independentă) este definită ca o tehnică prin care o funcţie evaluată obiectiv, cum ar fi culoarea, modelul, realizarea tehnică, este dată unui substrat textil cu caracter permanent, utilizând tehnici de serigrafie, rulouri, digitale sau de transfer, combinate cu cel puţin două operaţiuni de pregătire/finisare (cum ar fi spălarea, albirea, mercerizarea, termofixarea, scămoşarea, calandrarea, tratarea anticontracţie, finisarea permanentă, decatarea, impregnarea, repasarea şi noparea), cu condiţia ca valoarea tuturor materialelor utilizate să nu depăşească 50 % din preţul franco fabrică al produsului.

Nota 6 – Toleranţe aplicabile produselor fabricate dintr-un amestec de materiale textile

6.1. Atunci când, pentru un anumit produs din listă, se face trimitere la prezenta notă, condiţiile prevăzute în coloana 3 nu se aplică niciunuia dintre materialele textile de bază utilizate la fabricarea respectivului produs dacă, luate împreună, acestea reprezintă 15 % sau mai puţin din greutatea totală a tuturor materialelor textile de bază utilizate (a se vedea şi notele 6.3 şi 6.4).

6.2. Cu toate acestea, toleranţa menţionată în nota 6.1 se poate aplica numai produseloramestecate care au fost obţinute din două sau mai multe materiale textile de bază.

Materialele textile de bază sunt următoarele:

- mătasea;
- lâna;
- părul grosier de animale;
- părul fin de animale;
- părul de cal;
- bumbacul;
- materialele folosite la fabricarea hârtiei şi hârtia;
- inul;
- cânepa;

SECRETARIAT

- iuta și alte fibre textile liberiene;
- sisalul și alte fibre textile din genul «Agave»;
- nuca de cocos, abaca, ramia și alte fibre textile vegetale;
- fibrele sintetice filamentare de polipropilenă;
- fibrele sintetice filamentare de poliester;
- fibrele sintetice filamentare de poliamidă;
- fibrele sintetice filamentare de poliacrilonitril;
- fibrele sintetice filamentare de poliimidă;
- fibrele sintetice filamentare de politetrafluoretilenă;
- fibrele sintetice filamentare de poli(sulfură de fenilen);
- fibrele sintetice filamentare de poli(clorură de vinil);
- alte fibre sintetice filamentare;
- fibrele artificiale filamentare de viscoză;
- alte fibre artificiale filamentare;
- filamentele conductoare electrice;
- fibrele sintetice discontinue de polipropilenă;
- fibrele sintetice discontinue de poliester;
- fibrele sintetice discontinue de poliamidă;
- fibrele sintetice discontinue de poliacrilonitril;
- fibrele sintetice discontinue de poliimidă;
- fibrele sintetice discontinue de politetrafluoretilenă;

SECRETARIAT

- fibrele sintetice discontinue de polisulfură de fenilen;
- fibrele sintetice discontinue de policlorură de vinil;
- alte fibre sintetice discontinue;
- fibrele artificiale discontinue de viscoză;
- alte fibre artificiale discontinue;
- firele din poliuretan segmentate cu segmente flexibile de polieter, izolate sau nu;
- produsele de la poziția 5605 (fire metalizate) formate dintr-o bandă compusă dintr-un miez de folie de aluminiu sau dintr-un miez de peliculă de plastic îmbrăcată sau nu cu pulbere de aluminiu, cu o lățime de maximum 5 mm, intercalată cu ajutorul unui adeziv transparent sau colorat între două straturi de peliculă de plastic;
- alte produse de la poziția 5605;
- fibrele de sticlă;
- fibrele metalice;
- fibre minerale.

6.3. În cazul produselor care încorporează «fire din poliuretan segmentate cu segmente flexibile de polieter, izolate sau nu», toleranța este de 20 % în ceea ce privește firele respective.

6.4. În cazul produselor care conțin «o bandă compusă dintr-un miez de folie de aluminiu sau dintr-un miez de peliculă de plastic îmbrăcată sau nu cu pulbere de aluminiu, cu o lățimede maximum 5 mm, intercalată cu ajutorul unui adeziv transparent sau colorat între douăstraturi de peliculă de plastic», toleranța este de 30 % în ceea ce privește această bandă.

Nota 7 – Alte toleranțe aplicabile anumitor produse textile

7.1. Atunci când, în listă, se face trimitere la prezenta notă, pot fi folosite materialele textile (cu excepția dublurilor și a căptușelilor) care nu îndeplinesc regula stabilită în coloana 3 din listă în ceea ce privește produsul confecționat respectiv, cu condiția ca acestea să fie încadrate la o poziție diferită de cea la care este încadrat produsul, iar valoarea lor să nudepășească 15 % din prețul franco fabrică al produsului.

SECRETARIAT

7.2. Fără a aduce atingere notei 7.3, materialele care nu sunt încadrate la capitolele 50-63 pot fi utilizate fără restricții la fabricarea produselor textile, indiferent dacă acestea conțin sau nu materiale textile.

7.3. Atunci când se aplică o regulă de procentaj, la calcularea valorii materialelor neoriginare încorporate trebuie luată în considerare valoarea materialelor neoriginare care nu se încadrează la capitolele 50-63.

Nota 8 – Definiția tratamentelor specifice și a operațiunilor simple efectuate în cazul anumitor produse de la capitolul 27

8.1. În sensul pozițiilor ex 2707 și 2713, «tratamentele specifice» sunt următoarele:

(a) distilarea la vid;

(b) redistilare printr-un procedeu de fracționare avansată;

(c) cracare;

(d) reformare;

(e) extragere cu solvenți selectivi;

(f) tratamentul care cuprinde toate operațiunile următoare: tratare cu acid sulfuric concentrat, cu oleum sau cu anhidridă sulfurică; neutralizare cu agenți alcalini; decolorare și purificare cu pământ activ natural, pământ activat, cărbune activ sau bauxită;

(g) polimerizare;

(h) alchilare;

(i) izomerizare.

8.2. În sensul pozițiilor 2710, 2711 și 2712, «tratamentele specifice» sunt următoarele:

(a) distilarea la vid;

(b) redistilare printr-un procedeu de fracționare avansată;

SECRETARIAT

(c) cracare;

(d) reformare;

(e) extragere cu solvenți selectivi;

(f) tratamentul care cuprinde toate operațiunile următoare: tratare cu acid sulfuric concentrat, cu oleum sau cu anhidridă sulfurică; neutralizare cu agenți alcalini; decolorare și purificare cu pământ activ natural, pământ activat, cărbune activ sau bauxită;

(g) polimerizare;

(h) alchilare;

(i) izomerizare;

(j) desulfurarea cu hidrogen, numai în cazul uleiurilor grele de la poziția ex 2710, care produce o reducere cu cel puțin 85 % a conținutului de sulf al produselor tratate (metoda ASTM D 1266-59 T);

(k) deparafinarea, printr-un alt procedeu decât filtrarea simplă, numai pentru produsele încadrate la poziția 2710;

(l) numai în ceea ce privește uleiurile grele încadrate la poziția ex 2710, tratarea cu hidrogen la o presiune de peste 20 de bari și la o temperatură de peste 250 °C, cu utilizarea unui catalizator, altul decât pentru desulfurare, când hidrogenul constituie un element activ într-o reacție chimică. Tratarea suplimentară cu hidrogen a uleiurilor lubrifiante clasificate la poziția ex 2710 (de exemplu, hidrofinisarea sau decolorarea), cu scopul, în special, de a îmbunătăți culoarea sau stabilitatea, nu este considerată a fi tratament specific;

(m) numai în ceea ce privește păcura de la poziția ex 2710, distilarea atmosferică, cu condiția ca aceste produse să distileze sub 30 % din volum, inclusiv pierderile, la 300 °C, după metoda ASTM D 86;

(n) numai în ceea ce privește uleiurile grele, altele decât motorina și păcura de la poziția ex 2710, tratamentul prin descărcări electrice de înaltă frecvență;

(o) numai în ceea ce privește produsele brute de la poziția ex 2712 (altele decât vaselina,

SECRETARIAT

ozocherita, ceara de lignit sau de turbă, ceara de parafină cu un conținut de ulei de maximum 0,75 % din greutate), dezuleierea prin cristalizare fracționată.

8.3. În sensul pozițiilor ex 2707 și 2713, operațiunile simple, cum ar fi curățarea, decantarea, desalinizarea, separarea apei, filtrarea, colorarea, marcarea, obținerea unui conținut de sulf prin amestec de produse cu conținuturi diferite de sulf sau orice combinație a acestor operațiuni sau a unor operațiuni similare nu conferă caracterul originar.

Nota 9 – Definiția tratamentelor și a operațiunilor specifice efectuate în cazul anumitor produse

9.1. Produsele încadrate la capitolul 30 obținute în una dintre părți prin utilizarea culturilor celulare se consideră ca fiind originare din această parte. «Cultura celulară» este definită ca fiind cultivarea de celule umane, de animale și de plante în condiții controlate (cum ar fi temperaturi definite, mediu de creștere, amestec de gaze, pH) în afara unui organism viu.

9.2. Produse încadrate la capitolele 29 (cu excepția: 2905.43-2905.44), 30, 32, 33 (cu excepția: 3302.10, 3301), 34, 35 (cu excepția: 35.01, 3502.11-3502.19, 3502.20, 35.05), 36, 37, 38 (cu excepția: 3809.10, 38.23, 3824.60, 38.26) și 39 (cu excepția: 39.16-39.26) obținute în una dintre părți prin fermentare se consideră ca fiind originare din această parte.
«Fermentarea» este un proces biotehnologic în care se utilizează celule, bacterii, drojdii, ciuperci sau enzime umane, animale, vegetale, pentru a produce produse încadrate la capitolele 29-39.

9.3. Următoarele operațiuni de prelucrare sunt considerate suficiente în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) pentru produsele încadrate la capitolele 28, 29 (cu excepția: 2905.43-2905.44), 30, 32, 33 (cu excepția: 3302.10, 3301), 34, 35 (cu excepția: 35.01,3502.11-3502.19, 3502.20, 35.05), 36, 37, 38 (cu excepția: 3809.10, 38.23, 3824.60, 38.26) și 39 (cu excepția: 39.16-39.26):

– Reacție chimică: O «reacție chimică» este un proces (inclusiv un proces biochimic)din care rezultă o moleculă cu o nouă structură, prin ruperea legăturilor intramoleculare și prin formarea de noi legături intramoleculare sau prin schimbarea aranjamentului spațial al atomilor dintr-o moleculă. O reacție chimică poate fi exprimată printr-o modificare a «numărului CAS».

SECRETARIAT

Următoarele procese nu ar trebui luate în considerare în scopuri de origine:
(a) dizolvarea în apă sau în alți solvenți; (b) eliminarea solvenților, inclusiv a apei ca solvent; sau (c) adăugarea sau eliminarea apei de cristalizare. Se va considera că o reacție chimică precum cea definită anterior conferă caracter originar.

- Amestecuri și cupaje: Se va considera că amestecul sau cupajarea controlată intenționată și proporțională (inclusiv dispersarea) de materiale, alta decât adăugarea unor diluanți, pentru a se conforma unor specificații predeterminate care determină producerea unui produs cu caracteristici fizice sau chimice relevante pentru scopurile sau utilizările produsului și care sunt diferite de materiile prime conferă caracter originar.

- Purificare: Purificarea trebuie considerată ca ceva ce conferă caracter originar, cu condiția să aibă loc pe teritoriul uneia dintre părți sau al ambelor părți, sub rezerva îndeplinirii unuia dintre următoarele criterii:

  (a) purificarea unui bun care a dus la eliminarea a cel puțin 80 % din conținutul de impurități existente; sau

  (b) reducerea sau eliminarea impurităților având ca rezultat mărfuri adecvatepentru una sau mai multe dintre următoarele aplicații:

    (i) substanțe farmaceutice, medicinale, cosmetice, veterinare sau de uz alimentar;

    (ii) produse și reactivi chimici pentru utilizare în scop de analize, de diagnostic sau în laborator;

    (iii) elemente și componente pentru utilizare în micro-electronică;

    (iv) utilizări optice specializate;

    (v) utilizare biotehnică (de exemplu, în culturile celulare, în tehnologia genetică sau drept catalizator);

    (vi) acceleratori utilizați într-un proces de separare; sau

    (vii) utilizare de calitate nucleară.

SECRETARIAT

- Modificarea dimensiunii particulelor: Se va considera că conferă caracter originar modificarea deliberată şi controlată a dimensiunii particulelor unui produs, altfel decât prin simpla presare sau zdrobire, având drept rezultat o dimensiune definită a particulelor acestui produs, o distribuţie definită a dimensiunii particulelor sau o suprafaţă definită, care este relevantă pentru scopurile produsului rezultat şi având caracteristici fizice sau chimice diferite faţă de materialele de intrare.

- Materiale standard: Materialele standard (inclusiv soluţiile standard) sunt preparate adecvate pentru utilizări analitice, de calibrare sau de referinţă, cu grade de puritate precise sau cu proporţii certificate de fabricant. Se va considera că producerea de materiale standard conferă caracter originar.

- Separarea izomerilor: Se va considera că izolarea sau separarea izomerilor dintr-un amestec de izomeri conferă caracter originar.